

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2004 r. przez Republikę Austriacką przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-361/04)

(2004/C 300/86)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 1 września 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Republiki Austriackiej, reprezentowanej przez Ministerialrat dr. Haralda Dossiego, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji stanowiącej podstawę pisma z dnia 22 czerwca 2004 r., w drodze której Komisja odmówiła przedstawienia projektu nowej regulacji w zakresie ekopunktów lub podobnej regulacji mającej na celu zapewnienie ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego w oparciu o trwałą podstawę i poszanowanie środowiska w rozumieniu przepisów protokołu nr 9 do Aktu Przystąpienia z 1994 r. i tym samym ostatecznie odrzuciła wezwanie Republiki Austriackiej do zajęcia stanowiska skierowane do Komisji dnia 31 marca 2004 r.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Protokół nr 9 w sprawie transportu drogowego i kolejowego oraz transportu kombinowanego w Austrii⁽¹⁾ załączony do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Królestwa Norwegii, Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej z dnia 24 czerwca 1994 r. zawiera szczególną regulację dotyczącą tranzytu samochodów ciężarowych przez Austrię mającą na celu ochronę środowiska naturalnego i zdrowia ludzkiego. Według skarżącej przedmiotowa regulacja stawia sobie za cel redukcję ogólnego poziomu emisji NOx (tlenków azotu) o 60 % powodowanych przez samochody ciężarowe w ruchu tranzytowym przez Austrię w okresie od dnia 1 stycznia 1992 r. do dnia 31 grudnia 2003 r. zgodnie z tabelą znajdującą się w załączniku 4. Zgodnie z celem tego przepisu ogólny poziom emisji NOx powinien być zmniejszony o 60 %.

Skarżąca podtrzymuje, że art. 11 ust. 4 protokołu stanowi, że redukcja emisji NOx o 60 % powodowanych przez samochody ciężarowe w ruchu tranzytowym powinna zostać osiągnięta w oparciu o trwałą podstawę i poszanowanie środowiska naturalnego i że w konsekwencji wychodzi ona z założenia, że cel zawarty w protokole może być nadal realizowany, mimo formalnego wygaśnięcia przepisów dotyczących tranzytu z dniem 31 grudnia 2003 r. Według Republiki Austriackiej cele protokołu są nadal wiążące i przyjęcie nowej regulacji w sprawie ekopunktów zgodnej z prawem pierwotnym lub regu-

lacji gwarantującej w podobny sposób cel zawarty w protokole o tranzycie jest prawnie nakazane.

Skarżąca podnosi, że rozporządzenie (WE) nr 2327/2003⁽²⁾ przyjęte tymczasem przez Radę i Parlament Europejski nie odpowiada wymaganiom zapewnienia ochrony środowiska naturalnego i zdrowia ludzkiego w oparciu o trwałą podstawę i poszanowanie środowiska naturalnego w rozumieniu protokołu nr 9 i dlatego zaskarżyła ona to rozporządzenie w drodze skargi o stwierdzenie nieważności⁽³⁾. Należy więc uznać, że obecnie nie istnieje żadna regulacja wspólnotowa w sprawie takiej ochrony, która by odpowiadała nadal wiążącym celom prawa pierwotnego zawartym w protokole. Tym samym Komisja nie wypełnia ciążącego na niej zobowiązania polegającego na niezwłocznym przedstawieniu projektu w sprawie przepisów przejściowych do chwili wydania nowej dyrektywy w sprawie kosztów infrastruktury drogowej.

Skarżąca podnosi w konsekwencji, że należy stwierdzić nieważność ostatecznej odmowy Komisji z dnia 22 czerwca 2004 r. w rozumieniu tego zobowiązania, które nakłada na nią obowiązek działania.

⁽¹⁾ Tłumaczenie nieoficjalne.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 2327/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 grudnia 2003 r. ustanawiające w ramach stałej polityki transportowej system punktów tranzytowych mający zastosowanie w 2004 r. do samochodów ciężarowych przejeżdżających przez Austrię (Dz. U. L 345, str. 30).

⁽³⁾ Sprawa C-161/04 Republika Austriacka przeciwko Radzie i Parlamentowi (Dz. U. 2004 C 106, str. 49).

Skarga wniesiona dnia 13 września 2004 r. przez Luca Verheydena przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-368/04)

(2004/C 300/87)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 13 września 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez Luca Verheydena, zamieszkałego w Angera (Włochy), reprezentowanego przez Erica Boigelota, adwokata.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji przełożonego skarżącego z dnia 4 lutego 2004 r., dnia 24 lutego 2004 r. i dnia 27 lutego 2004 r.;
- Stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego zawierającej odpowiedź na skargę (R/159/04) z dnia 1 czerwca 2004 r. otrzymaną dnia 14 czerwca 2004 r.;

- Stwierdzenie nieważności jakiegokolwiek decyzji, która zostanie przyjęta w toku postępowania;
- Zasądzenie od strony pozwanej, przy zastosowaniu art. 4 drugiego akapitu załącznika V do Regulaminu Pracowniczego, zapłaty odszkodowania kompensującego 30 dni niewykorzystanego i niezapłaconego urlopu rocznego powiększonego o kwotę odsetek w wysokości 5.25 % naliczonych od momentu wniesienia niniejszej skargi;
- Przyznanie odszkodowania z tytułu krzywdy i uszczerbku na karierze obliczonego ex aequo et bono na 12 500 euro, z zastrzeżeniem powiększenia lub zmniejszenia tej kwoty w trakcie postępowania;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący sprzeciwia się decyzji, na mocy której nie przeniesiono jego dni urlopu z roku 2004. Na poparcie swojej skargi powołuje się na naruszenie art. 25 i 57 Regulaminu Pracowniczego, naruszenie art. 4 załącznika V do Regulaminu Pracowniczego ustanawiającego zasady przyznawania urlopów oraz na brak poszanowania zasady dobrej administracji, równości traktowania, poszanowania uzasadnionych oczekiwań i oczywisty błąd w ocenie.

Skarga wniesiona dnia 15 września 2004 r. przez Coopérative d'Exportation du Livre Français (C.E.L.F.) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-372/04)

(2004/C 300/88)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 15 września 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez Coopérative d'Exportation du Livre Français, z siedzibą w Paryżu, reprezentowaną przez Oliviera Schmitta, adwokata.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich nr C(2004)1361 fin z dnia 20 kwietnia 2004 r. w sprawie wprowadzenia przez Francję w życie pomocy na rzecz Coopérative d'Exportation du Livre Français (C.E.L.F.) w części, w której w zdaniu pierwszym art. 1 pomoc na rzecz C.E.L.F. w zakresie obsługi niewielkich zamówień książek w języku francuskim udzielona przez Francję w

latach 1980 – 2001 została zakwalifikowana jako pomoc Państwa objęta dyspozycją art. 87 ust. 1 WE;

- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich obowiązkiem zapłaty kwoty 5.000 euro tytułem kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wykonuje działalność polegającą na bezpośredniej obsłudze zagranicznych zamówień książek, broszur oraz wszelkich materiałów informacyjnych, jak również – bardziej ogólnie - prowadzi ona działania mające na celu promocję kultury francuskiej na świecie. Skarżąca wskazuje, że w ramach wykonywania tejże właśnie działalności w interesie ogólnym skorzystała z różnych subwencji wypłaconych przez Państwo francuskie. Rozpatrywana subwencja jest subwencją na funkcjonowanie przyznaną skarżącej celem zrekompensowania jej dodatkowych kosztów związanych z obsługą niewielkich zamówień pochodzących od zagranicznych księgarń.

Na poparcie swojej skargi skarżąca wskazuje przede wszystkim na niedostateczne uzasadnienie zaskarżonej decyzji. Dalej skarżąca wskazuje na naruszenie art. 86 ust. 2 i art. 87 ust. 1 WE.

Skarżąca twierdzi, że jako przedsiębiorstwo świadczące usługi w ogólnym interesie gospodarczym, została ona obciążona jasno określonymi obowiązkami z zakresu usług publicznych. Zatem kwoty wypłacone przez Państwo nie należą do kategorii pomocy Państwa, o której mówi art. 87 ust. 1 WE.

Skarga wniesiona dnia 17 września 2004 r. przez Grandits GmbH i pięciu pozostałych skarżących przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-375/04)

(2004/C 300/89)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 17 września 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez Grandits GmbH, z siedzibą w Kirchsschlag (Austria), Scheucher-Fleisch GmbH, z siedzibą w Ungerndorf (Austria), Tauernfleisch Vertriebs GmbH, z siedzibą w Flattach (Austria), Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, z siedzibą w Glanegg (Austria), Wech-Geflügel GmbH, z siedzibą w St. Andrä (Austria) i Joann Zsifkovichs, zamieszkały w Wiedniu (Austria), reprezentowanych przez adwokatów J. Hofer i T. Humer.